

COMPRESIÓ LECTORA. TEXT 1

Llegeix aquest text amb atenció i tria la resposta correcta per a cada pregunta. Marca-la en el FULL DE RESPOSTES 1.

EL PARE ARRIBA DE COP I VOLTA

Divendres a la nit. Pizza de quatre formatges. Crispetes i pega dolça. Pel·lícula de pirates. El teu millor amic esperant-te al sofà i el seu pare que acaba de posar-ho tot a la tauleta i diu:

–Òscar, Nora, el sopar i la pel·lícula estan a punt!

Fantàstic! Hi pot haver una manera millor de començar el cap de setmana?

La mare de l'Òscar, els divendres sempre arriba tard a casa, perquè hi ha reunió de lectors a la llibreria on treballa. Ella n'és la mestressa. A mi m'encanten les reunions de lectors (i encara més els contacontes), però la dels divendres a la nit no m'interessa, perquè és per a pares i mares i només llegeixen llibres avorrits per saber com han d'educar-nos.

Els divendres a la nit, el pare de l'Òscar es queda fins tard fent feina endarrerida de la casa. De vegades planxa, o cus (hi té molta traça!) o fa el sopar mentre escolta la ràdio. És perfecte, perquè deixa que l'Òscar se'n vagi a dormir quan s'acaba la pel·lícula, sigui l'hora que sigui.

Així, doncs, era divendres. Haviem decidit veure l'última de la nostra pirata preferida. L'haviem vista al cinema, és clar, però ara la miràvem asseguts còmodament al sofà. La pel·lícula estava a punt de començar. La pizza feia una olor boníssima. L'Òscar m'esperava per fer la primera queixalada i jo havia anat a la cuina a buscar unes begudes.

–Va, afanya't –vaig sentir que deia el meu amic.

L'Òscar va pitjar el botó *play* del comandament i van començar els anuncis de pel·lícules. Al l'Òscar i a mi ens encanten. De vegades, fins i tot més que la pel·lícula. Aquells prometien. El primer anava d'una casa encantada tota plena de bèsties fastigoses. I el segon, d'un os polar molt divertit que se'n va a viure aventures a la selva amazònica.

Vaig agafar un tros de pizza i vaig deixar-me caure al sofà.

En aquell moment va sonar el timbre de la porta.

–Qui deu ser, a aquestes hores? –va preguntar el pare de l'Òscar, fent cara d'estranyat i deixant anar la planxa.

No vam parar-hi gaire atenció. L'os polar ens havia deixat gelats. Llavors ens va arribar a les orelles una veu que coneixíem bé. Una veu forta com la d'un cantant, una rialla simpàtica i segura.

Era el meu pare.

L'Òscar va pitjar el botó *pause* i la imatge va quedar congelada a la pantalla.

Vaig girar-me de cara a la porta. Allí hi havia el meu pare, amb el seu somriure encantador i una maleta enorme.

COMPRESIÓ LECTORA. TEXT 1

–Bona nit! Acabo d'arribar dels Estats Units i vinc a buscar la Nora! –va dir.

Vaig córrer cap a ell, per fer-li una abraçada, mentre mirava de calcular quant temps feia que no el veia. Sis mesos? Ell em va atrapar amb els seus braços i em va estrènyer fort, com feia quan era petita.

–Passa, sisplau. No et quedis a la porta –va dir el pare de l'Òscar. Et ve de gust un tros de pizza?

–Pizza? –va dir el meu pare, arrufant el nas. No, moltes gràcies. Ja he sopat.

Va entrar al menjador i va veure les safates amb el sopar i la pel·lícula congelada. Va semblar molt estranyat. L'Òscar em mirava amb cara de pànic, com si em digués: «Te n'has d'anar sense veure la pel·li que esperem fa setmanes?»

En aquell moment m'hauria agradat poder fer amb la realitat el mateix que acabava de fer amb la pel·lícula. És a dir, aturar-la.

Adaptació feta a partir del text de Care SANTOS. *Em venc el pare*, 2011

10. On anaven a sopar, l'Òscar i la Nora?

- a. A la cuina.
- b. A la terrassa.
- c. Davant de la tele.
- d. A la taula del menjador.

11. A les reunions dels divendres a la nit, a la llibreria de la mare de l'Òscar es parla...

- a. de cuina.
- b. d'educació.
- c. de novel·les.
- d. de pel·lícules.

12. El pare de l'Òscar té molta traça per cosir. Això significa que...

- a. ho fa molt bé.
- b. li fa molta mandra fer-ho.
- c. és l'únic de casa que sap cosir.
- d. ho fa, però no li acaba de sortir bé.

13. La Nora troba que el pare de l'Òscar és perfecte perquè...

- a. planxa molt bé.
- b. els explica contes.
- c. encarrega una pizza per sopar.
- d. els deixa mirar una pel·lícula fins tard.

COMPRENSIÓ LECTORA. TEXT 1

14. La pel·lícula que volien veure l'Òscar i la Nora era...

- a. de la seva pirata preferida.
- b. de la selva amazònica.
- c. d'una casa encantada.
- d. de bèsties fastigoses.

15. Què feia l'Òscar mentre la Nora anava a buscar les begudes?

- a. Començava a menjar.
- b. Tallava la pizza a trossets.
- c. Tastava un trosset de pizza.
- d. Esperava que la Nora tornés.

16. Com estava l'Òscar mentre s'esperava per sopar?

- a. Preocupat.
- b. Impacient.
- c. Estranyat.
- d. Avorrit.

17. Tria l'oració que està ben puntuada:

- a. L'Òscar que era qui tenia el comandament, va pitjar el botó *play*.
- b. L'Òscar, que era qui tenia el comandament va pitjar el botó, *play*.
- c. L'Òscar, que era qui tenia el comandament, va pitjar el botó *play*.
- d. L'Òscar, que era qui tenia, el comandament, va pitjar el botó *play*.

18. Els anuncis d'aquelles pel·lícules «prometien» (subratllat al text). Això significa que...

- a. van mirar els anuncis moltes vegades.
- b. van trobar que els anuncis eren de mal gust.
- c. es van prometre que veurien aquelles pel·lícules.
- d. van pensar que aquelles pel·lícules els agradarien molt.

COMPRESIÓ LECTORA. TEXT 1

19. Llegeix: «A l'Òscar i a mi ens encanten els anuncis de les pel·lícules. El primer anava d'una casa encantada tota plena de bèsties fastigoses.» A què fa referència la paraula «primer»?

- a. A mi.
- b. Al vídeo.
- c. A l'Òscar.
- d. A l'anunci.

20. Per què el pare de l'Òscar va estranyar-se tant quan va sentir el timbre de la porta?

NO ESCRIGUIS EN AQUEST ESPAI

 Respon en el FULL DE RESPOSTES 2.

21. Amb quina altra paraula podem dir que la imatge va quedar «congelada» (subratllada al text)?

- a. Fixa.
- b. Freda.
- c. Gelada.
- d. Finalitzada.

22. Com és un «somriure encantador» (subratllat al text)?

- a. Misteriós.
- b. Poderós.
- c. Atractiu.
- d. Infantil.

23. Què va fer el pare de l'Òscar quan va veure que el visitant era el pare de la Nora?

- a. Va arrufar el nas.
- b. El va estrènyer ben fort.
- c. Li va oferir un tros de pizza.
- d. Va calcular el temps que feia que no el veia.

24. El que més greu li sap a l'Òscar, si la Nora marxa, és que...

- a. trigarà setmanes a veure-la.
- b. ella no s'acabarà la pizza.
- c. ella no veurà la pel·lícula.
- d. es quedarà sol.

Llegeix aquest text amb atenció i tria la resposta correcta a cada pregunta. Marca-la en el FULL DE RESPOSTES 1.

UN NOM MUSICAL

Tenia set anys, quan em van portar a classes de música. Una colla de nens i nenes entonàvem les lliçons mentre una professora ens acompanyava amb el piano.

Com que ella s'asseia de cara a l'instrument i no ens podia veure, no ens portàvem gaire bé. N'hi fèiem de tots colors. Però el cert és que moltes d'aquelles peces, compostes per grans autors, eren precioses i van arrelar en els nostres cervells inquiets. Un dia, abans d'iniciar una cançó, la professora ens va explicar que l'havia escrita Johann Sebastian Bach, un compositor alemany extraordinari, un treballador infatigable. Encara que potser treballava tant perquè havia de mantenir molts fills. En va tenir vint!

Tot un geni

Johann Sebastian Bach va néixer l'any 1685 i va morir el 1750, a Alemanya. Era el vuitè i darrer fill de la família. Ja de menut tenia un talent musical fora del comú. Copiava d'amagat les partitures per a orgue que el seu germà gran no li deixava «tocar» (en els dos sentits de la paraula). Mireu si era genial que ben aviat va ser tan hàbil tocant i remenant instruments de teclat que va superar el seu germà.

Massa recargolat?

Al principi de la seva carrera, quan era organista, la gent no entenia que introduís notes estranyes en peces conegudes. No sabien com dir-ho, el trobaven «barroc». La paraula «barroc» significa «recargolat» i designa els compositors de finals del segle XVII i primera meitat del XVIII.

Bach va fer del barroc el seu estil; escrivia sonates, cantates, toques i fu...fu... «fugates», no! Fugues! I això què significa? Doncs agafar una melodia de poques notes, amb set o vuit n'hi ha prou, i repetir-la en les diferents veus o instruments, sempre sonant harmònicament.

Cafè i música!

Bach va escriure molta música religiosa, però també concerts per a altres tipus de públics. Una de les seves obres més divertides és la *Cantata del cafè* (aquesta beguda s'havia posat de moda). La peça representa el diàleg entre una noia que beu cafè a totes hores i el seu pare, un home rondinaire, que la renya per beure'n massa. Al final el pare decideix que la solució al problema és, com era habitual a l'època, buscar-li un marit. Ella accepta casar-se, però amb una condició: que no hagi de renunciar al cafè.

COMPRESIÓ LECTORA. TEXT 2**Música en família**

Bach va escriure moltíssimes obres. Sovint utilitzava peces anteriors canviant-ne la lletra o l'harmonia o, per aprofitar el paper que sobrava al final d'una peça, hi afegia una sonata. De vegades assajava a casa acompanyat de la seva segona esposa, Anna Magdalena, que era soprano, i dels seus fills, que tocaven instruments i cantaven.

Ja de gran va recollir les peces senzilles que agradaven més a la família i en va fer un àlbum, *Petit llibre d'Anna Magdalena Bach*, dedicat a la seva dona.

Segur que hi ha centenars de nois i noies al món tocant una d'aquestes meravelloses peces de Bach.

Adaptació feta a partir del text de Màrius MONEO VILALTA. «Un nom musical»,
Cavall Fort núm. 1309 (2017)

25. Quan el narrador del text era petit assistia a classes de...

- a. piano.
- b. teatre.
- c. dansa.
- d. música.

26. A la professora, els nens i nenes n'hi feien de tots colors. Això significa que...

- a. hi havia alumnes bons i d'altres no tan bons.
- b. els agradava regalar-li dibuixos.
- c. eren alumnes excel·lents.
- d. feien trapelleries.

27. La música va arrelar al cervell dels nens i les nenes. Això significa que...

- a. tots van arribar a ser músics.
- b. van aprendre a estimar-la.
- c. era obligatori estudiar-la.
- d. no els agradava gens.

28. Com són els «cervells inquiets» (subratllat al text)?

- a. Cansats.
- b. Divertits.
- c. Curiosos.
- d. Perillosos.

COMPRENSIÓ LECTORA. TEXT 2

29. Què significa «infatigable» (subratllat al text)?

- a. Insensible.
- b. Invencible.
- c. Incansable.
- d. Incomparable.

30. Segons el text, potser Bach havia de treballar molt perquè...

- a. volia fer-se molt famós.
- b. havia de mantenir molts fills.
- c. el paper de solfa era molt car.
- d. a Alemanya tot valia molts diners.

31. Tria l'opció correcta per completar l'oració.

(No cal que l'escriguis a l'espai en blanc.)

Johann Sebastian Bach va morir quan _____ 65 anys.

- a. va tenir
- b. tindria
- c. tindrà
- d. tenia

32. Quan Bach era nen tenia un talent musical fora del comú. Això significa que...

- a. era un músic extraordinari des de petit.
- b. tenia habilitats com la majoria de nens.
- c. havia d'aprendre molt sobre música.
- d. estudiava música fora de casa.

33. Quins són els dos sentits que té al text la paraula «tocar» (subratllada al text)?

NO ESCRIGUIS EN AQUEST ESPAI

 Respon en el FULL DE RESPOSTES 2.

34. A continuació tens unes frases que s'identifiquen amb les lletres A-B-C-D.

Tria l'opció correcta que les ordena, segons el text:

A.

De ben petit, Bach
copiava les partitures per
a orgue del seu germà.

B.

Aviat, Bach va ser
expert en instruments
de teclat.

C.

Bach va ser
el petit de vuit
germans.

D.

Bach va néixer
a Alemanya.

- a. C → A → B → D
- b. D → C → A → B
- c. D → A → B → C
- d. D → B → C → A

COMPRESIÓ LECTORA. TEXT 2

35. Una «fuga» és quan...

- a. diferents veus o instruments repeteixen la mateixa melodia.
- b. no hi ha harmonia entre les diferents veus o instruments.
- c. una veu o instrument destaca molt sobre els altres.
- d. hi ha una combinació complicada de moltes notes.

36. Tria l'opció correcta per completar l'oració.

(No cal que l'escriguis a l'espai en blanc.)

Bach va escriure molta música religiosa, _____ també
va compondre altres obres, com la *Cantata del cafè*.

- a. però
- b. doncs
- c. aleshores
- d. al cap i a la fi

37. Què li passava a la protagonista de la *Cantata del cafè*?

- a. No es volia casar.
- b. Era molt rondinaire.
- c. Era una noia molt moderna.
- d. Es passava el dia bevent cafè.

38. El cafè es va posar de moda. Això significa que...

- a. tothom el volia tastar.
- b. la gent no podia parar de beure cafè.
- c. es coneixia des de feia molt de temps.
- d. qui no bevia cafè estava mal considerat.

39. Quin tipus de text has llegit?

- a. Un conte.
- b. Una biografia.
- c. Un article de diari.
- d. El fragment d'una novel·la.